

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.B.**, zastoupeného JUDr. Vlastou Dohnalovou, advokátkou se sídlem Petra Bezruče 598/5, Sokolov, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2015, č. j. 802/DS/15-3**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalobou ze dne 21. 5. 2015, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*soud*“ nebo „*krajský soud*“) doručenou dne 27. 5. 2015, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2015, č. j. 802/DS/15-3 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Cheb (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“) ze dne 10. 2. 2015, č. j. MUCH 11305/2015 (dále též

jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, že podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“), se jako nedůvodné zamítají námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam se potvrzuje.

II. Žaloba

Žalobce ve své žalobě v první řadě shrnul dosavadní průběh celého řízení. Žalobce dále namítl, že rozhodnutí žalovaného, stejně jako rozhodnutí prvostupňové, je nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že námitky žalobce uplatněné v odvolání byly žalovaným řádně prověřeny a že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Žalobce rovněž nesouhlasí se závěrem žalovaného, že z vyžádaných pokutových bloků je zřejmé, že žalobci byly v předmětných dnech uloženy sankce za jednání zařazená do bodového hodnocení, kdy žalobce uložené pokuty v blokovém řízení za přestupky stvrdil svým podpisem na pokutových blocích, tedy s uložením pokut souhlasil. Tento závěr žalovaného je v přímém rozporu s tvrzeními žalobce, přičemž tato tvrzení nebyla správními orgány vyvrácena.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s námitkami žalobce uplatněnými v odvolání. Vyjádření žalovaného k námitkám jsou formulována velmi vágně a pouze v jedné nebo dvou větách, bez jakéhokoli bližšího odůvodnění.

Žalobce dále namítá vady pokutových bloků, na základě kterých byl proveden záznam bodů v registru řidičů. Tyto vady činí bloky nezpůsobilými podklady k záznamu bodů v registru řidičů. Vady pokutových bloků shledává žalobce zejména v následujících případech.

i) U pokutového bloku ze dne 10. 3. 2010 žalobce namítal, že v části „Totožnost ověřena“ je uvedena pouze poznámka „CRO“. Žalovaný tuto okolnost zdůvodnil tím, že totožnost přestupce (žalobce) nebyla ztotožněna podle předloženého občanského průkazu, nýbrž dle centrálního registru obyvatel, což není dle názoru žalovaného důvod pro zpochybnění pokutového bloku. Žalobce s tímto závěrem nesouhlasí a naopak skutečnost, že přestupce (žalobce) nebyl ztotožněn na základě ať už řidičského nebo občanského průkazu, považuje za důležitou a potvrzující jeho tvrzení, že pokutové bloky nepodepsal. Jestliže byl žalobce ztotožněn jen dle centrálního registru obyvatel, nelze vyloučit, že nemohlo dojít k záměně osob. S touto námitkou se žalovaný dostatečně nevypořádal.

ii) Žalovaný se dostatečně nezabýval námitkou žalobce týkající se nesrovnalosti ve spisovém materiálu ohledně zaplacení pokuty uložené dne 10. 3. 2010. Jak z pokutového bloku, tak z oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 11. 3. 2010 č. j. KRPK-12393/PŘ-2010-190918 vyplývá, že uložená pokuta byla zaplacená na místě. Z přípisu Policie ČR ze dne 14. 1. 2015 však vyplývá, že správnímu orgánu I. stupně byl zaslán pokutový blok na místě nezaplacený. Žalobce si je vědom skutečnosti, že nezaplacení blokové pokuty na místě nebrání tomu, aby byl přestupek vyřízen v blokovém řízení. Ve spojení s tvrzením, že účastník řízení příslušné pokutové bloky nepodepsal, je však tato otázka zásadní pro posouzení, zda bylo blokové řízení se žalobcem vůbec vedeno. Jelikož se

žalovaný touto námitkou žalobce dostatečně nezabýval, přestože se informace o vlastnostech pokutového bloku v různých dokladech liší, považuje žalobce rozhodnutí žalovaného v této části za neodůvodněné a nepřezkoumatelné.

iii) Žalobce dále namítá, že pokutový blok ze dne 10. 12. 2009 není opatřen otiskem úředního razítka. V této souvislosti žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že absence otisku úředního razítka nemůže mít vliv na zákonnost pokutového bloku, jelikož jinak obsahuje všechny náležitosti stanovené zákonem. Otisk úředního razítka je dle názoru žalobce nezbytnou náležitostí pokutového bloku, a jestliže otisk razítka na pokutovém bloku chybí, nemůže být pokutový blok způsobilým podkladem pro zápis bodů.

iv) Žalobce dále spatřuje vadu u pokutového bloku ze dne 7. 9. 2009, když zde není u podpisu oprávněné osoby uvedeno čitelně jméno, příjmení a funkce osoby, která pokutový blok vypisovala, i když tyto náležitosti předtisk pokutového bloku vyžadoval.

Žalobce dále namítá, že žalovaný, ani správní orgán I. stupně, se nezabýval důkazním návrhem žalobce, tj. podrobení podpisů na pokutových blocích zkoumání znalcem z oboru písmoznalectví. Žalobce trvá na skutečnosti, že s vyřízením přestupků v blokovém řízení nesouhlasil a pokutové bloky nepodepsal. Správní orgány uvedly, že jim nepřísluší zabývat se pravostí podpisu na pokutovém bloku a navíc zastávají názor, že žalobce byl dostatečně ztotožněn dle předloženého občanského či řidičského průkazu a v jednom případě dle centrálního registru obyvatel. Žalobce je přesvědčen, že tento názor žalovaného nemůže obstát. Není vyloučeno, že při ztotožnění mohlo dojít k omylu nebo k chybě.

Žalovaný se v průběhu správního řízení neřídil právním názorem Krajského soudu v Plzni vysloveném v rozsudku ze dne 30. 10. 2014 č. j. 57 A 111/2013-124, ve kterém soud uvedl, že si má správní orgán vyžádat: „(...) pokutové bloky, tj. jejich část „A“, z nichž by bylo možno zjistit, zda žalobce skutečně svým podpisem stvrdil souhlas s vedením blokového řízení i s uloženou pokutou, a zda tedy v těchto případech skutečně blokové řízení proběhlo.“ Skutečnosti předestřené krajským soudem žalovaný nezjišťoval, a to ani na opakované návrhy žalobce. Správní orgán I. stupně si sice pořídil úředně ověřené kopie předmětných pokutových bloků, avšak samotné bloky bez dalších souvislostí, nemohou být považovány za podklad způsobilý pro zápis bodů.

Žalobce má dále za to, že napadené rozhodnutí je neodůvodněné a nepřezkoumatelné rovněž z toho důvodu, že se správní orgány vůbec nezabývaly tvrzeními žalobce, že žalobci byly naposledy v registru řidičů zaznamenány body v souvislosti s uložením pokuty v blokovém řízení dne 17. 2. 2011. Od té doby nebyla žalobci pravomocně uložena žádná další sankce za přestupek nebo trest za trestný čin spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Dle ust. § 123e odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích mělo dojít k odečtení všech bodů z registru.

Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, eventuálně aby soud zrušil rovněž

rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil k dalšímu řízení správnímu orgánu I. stupně.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a následně se vyjádřil k námitkám žalobce. Ohledně námitek týkajících se vad pokutových bloků se žalovaný k jednotlivým námitkám dostatečně vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný dodal, že správní orgán I. stupně provedl záznam bodů na základě způsobilých podkladů, tj. pravomocných pokutových bloků, u kterých správní orgán nemohl posuzovat jeho zákonnost a věcnou správnost. Pokutovému bloku svědčí presumpce správnosti. Žalovaný trvá na svém závěru, že mu, stejně tak jako správnímu orgánu I. stupně, nepřísluší zabývat se pravostí podpisu na pokutovém bloku.

Stran námítky, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem Krajského soudu v Plzni vysloveným v řízení sp. zn. 57 A 111/2013 žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně po zrušení původního rozhodnutí žalovaného č. j. 3398/DS/13-3 ze dne 18. 10. 2013 a rozhodnutí správního orgánu I. stupně č. j. MUCH 56641/2013 ze dne 31. 7. 2013, postupoval v souladu s názorem Krajského soudu v Plzni, dle něhož bylo povinností správního orgánu vyžádat si příslušné pokutové bloky. Žalovaný si tyto vyžádal, porovnal údaje uvedené v jednotlivých pokutových blocích a v příslušných oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení, a dospěl k závěru, že veškeré údaje spolu korespondují.

K tvrzení žalobce, že mělo od dne 17. 2. 2011 dojít k odečtu bodů v registru řidiče v souladu s ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, když žalobci od tohoto data nebyla pravomocně uložena žádná sankce za přestupek či za trestný čin, žalovaný uvedl následující. Odečítání bodů dle ust. § 123e zákona o provozu na pozemních komunikacích nelze uplatnit, pokud řidič již dosáhl celkového počtu 12 bodů. V případě, kdy řidič již dosáhne 12 bodů, nemůže se takto získaných bodů zbavit řádným chováním, s nímž počítá ust. § 123e zákona o silničním provozu, ale pouze cestou stanovenou v ust. § 123d odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, která upravují, jakým způsobem musí řidič postupovat při dosažení 12 bodů. Z právní úpravy bodového hodnocení ani z důvodové zprávy nelze dovodit, že by řidič při dosažení 12 bodů mohl podáváním námitek proti provedení záznamu v registru řidičů zcela zvrátit negativní následky, které jsou s dosažením 12 bodů spojeny a naopak, že by těmito námitkami mohl využít institutu odečítání bodů stanoveného v ust. § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu. Uvedené závěry opřel žalovaný o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2011 č. j. 8 As 23/2010-89 (dostupný na www.nssoud.cz).

Závěrem žalovaný uvedl, že námitky uváděné žalobcem považuje za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné. Ze skutečností uváděných žalobcem nelze prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty prvé soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o silničním provozu*“ nebo „*zákon č. 361/2000 Sb.*“).

V projednávané věci žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu platí, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Krajský soud v této souvislosti poukazuje, obdobně jako tak učinil v předcházejícím řízení o žalobě žalobce vedené u tohoto soudu pod sp.zn. 57 A 111/2013, na právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, ve kterém uvedl, že „...v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl

proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“

V nyní projednávané věci předmětem žalobcem uplatněných námitek a posléze i žalobních tvrzení, byly okolnosti týkající se provedení záznamů bodů v evidenční kartě řidiče, vztahující se k přestupkům ze dne 7.9.2009 (*při jízdě nebylo použito předepsané osvětlení*), ze dne 10.12.2009 (*řidič neměl být za jízdy připoután bezpečnostním pásem*) a ze dne 10.3.2010 (*řidič neměl být za jízdy připoután bezpečnostním pásem*). K otázce vyhodnocení uplatněných námitek v řízení před správním orgánem a k jednotlivým žalobním tvrzením ve vztahu k těmto přestupkům se již Krajský soud v Plzni vyjádřil rozsudkem ze dne 30. října 2014, čj. 57A 111/2013-124, když shledal, že žalobce u těchto přestupků soustavně namítal a tvrdil, že se uvedených přestupků nedopustil, resp. nedal souhlas s vyřízením těchto věcí v blokovém řízení, neboť nepodepsal předmětné pokutové bloky. Pro absenci souhlasu žalobce s vyřízením věci v blokovém řízení, tak podle jeho názoru nebyla splněna jedna ze základních podmínek pro možnost vyřízení věci v blokovém řízení. Krajský soud konstatoval, že v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal a přesto mu byly body v registru řidičů zaznamenány. Námitky žalobce, které uplatňoval ve všech fázích správního řízení o záznamu bodů v registru řidičů, přitom z hlediska svého obsahu jednoznačně zpochybňovaly, že se žalobcem nebylo, pokud jde o namítané přestupky, blokové řízení vůbec vedeno, a to z konkrétních žalobcem tvrzených důvodů, v důsledku čehož předmětné pokutové bloky vůbec nepodepsal a nedal souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení. Soud v tamním rozsudku dospěl k závěru, že bylo povinností správního orgánu tyto skutečnosti v řízení ověřit. Nejednalo se totiž o zpochybňování konkrétních skutkových okolností spáchaných přestupků, a tedy o hodnocení a posuzování zákonnosti a věcné správnosti podkladových rozhodnutí, k nimž nejsou správní orgány v řízení o námitkách oprávněny, ale jednalo se o zpochybnění skutečnosti, zda se žalobce přestupku vůbec dopustil, resp. zda s ním předmětné přestupky vůbec byly v blokovém řízení řešeny. Tvrdil-li žalobce, že ve vyjmenovaných případech žádný přestupek nespáchal, pokutové bloky nepodepsal a nedal tedy souhlas k vyřízení věci v blokovém řízení, bylo na místě, aby si prvostupňový správní orgán, resp. žalovaný vyžádali příslušné pokutové bloky, tj. jejich části „A“, z nichž by bylo možno zjistit, zda žalobce skutečně svým podpisem stvrdil svůj souhlas s vedeným blokovým řízením i s uloženou pokutou a zda tedy v těchto případech blokové řízení skutečně proběhlo. V případě přestupků ze dne 7.9.2009, 10.12.2009 a 10.3.2010 správní orgány vycházely pouze ze závěru, že oznámení Policie ČR o uložení pokut v blokovém řízení obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se žalobcem namítané přestupky staly a že se jich dopustil právě žalobce. Tyto závěry však podle názoru krajského soudu nenalezly oporu v obsahu spisového materiálu, a to právě z důvodu absence pokutových bloků, které si správní orgány v předcházejícím řízení neopatřily. Pro shledané vady řízení, krajský soud tamním rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V následné fázi řízení před správními orgány byly doplněny nové podklady pro rozhodnutí, kterými byly ověřené kopie předmětných pokutových bloků vztahujících se k blokovému řízení ve vztahu k přestupku ze dne 7.9.2009, 10.12.2009 a 10.3.2010.

Ve vztahu k přestupku ze dne 10.3.2010 byl opatřen pokutový blok série NE/2007 č. E5460998. Z obsahu pokutového bloku „A“ vyplývá, že obsahuje údaj jméno a příjmení: P.B., rodné číslo/datum narození: ..., bydliště: ..., dále obsahuje identifikaci přestupku, za který je pokuta ukládána a údaj: *totožnost ověřena CRO*. Pokutový blok obsahuje dále výši *uložené pokuty 100,- Kč a podpis přestupce*.

Ve smyslu ust. § 85 odst. 4 in fine zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, na pokutových blocích se vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Pokutový blok v posuzovaném případě definoval osobu, které pokuta byla ukládána s uvedením jména, příjmení, data narození a bydliště. Reálnost těchto údajů byla ověřena lustrací ve veřejném registru „CRO“, ztotožnění osoby přestupce s uváděnými údaji bylo zajištěno podpisem přestupce. Signatura jeho podpisu na tomto pokutovém bloku je nezpochybnitelně srovnatelná se signaturou podpisu, kterým žalobce opatřil další pokutové bloky ve vztahu k přestupkům ze dne 7.9.2009 i 10.12.2009. Na okraj soud poznamenává, že tato signatura je plně srovnatelná se signaturou podpisu žalobce, který zjevně obvykle užívá a jejím např. opatřeno vystavení plné moci žalobcem právní zástupkyní v projednávané věci dne 2.4.2015. Stejně jako správním orgánům ani soudu nebyl předložen, kromě prostého tvrzení žalobce, žádný důkaz, který by reálně dokládal, že podpis žalobce na předmětném pokutovém bloku nemůže být jeho vlastní.

Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 10.3.2010 dále žalobce tvrdil, že z jeho obsahu i z oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení z 11.3.2010 vyplývá, že uložená pokuta byla zaplacená na místě, avšak oproti tomu z přípisu policie ze dne 14.1.2015 vyplývá, že správnímu orgánu I. stupně byl zaslán pokutový blok na místě nezaplacený. Soud konstatuje, že žalovaný správní orgán se sice minimalisticky, nicméně vypořádal s touto výtkou, když otázku, zda žalobce blokovou pokutu na místě zaplatil, či nikoliv, vyhodnotil jako právně zcela bezvýznamnou. Tento závěr krajský soud akceptuje, neboť v blokovém řízení je právně významné, zda došlo k naplnění podmínek pro vedení blokového řízení ve smyslu § 84 zák. o přestupcích. Je to právě podpis, kterým obviněný stvrzuje svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Právně významným se tak stává okamžik podpisu přestupce na pokutovém bloku, který je určující pro okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Nabytí právní moci rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí být ve všech případech určováno identickým způsobem, tzn., že musí být shodně určeno, jak v případě pokuty na místě zaplacené, tak i pokuty na místě nezaplacené. Podpis přestupce je okamžikem, kdy rozhodnutí vydané v blokovém řízení je vydáno, doručeno a současně nabývá právní moci. Zaplacení pokuty, byť by k němu došlo bezprostředně, je pouze dobrovolným splněním uložené povinnosti (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.1.2013, čj. 9As 128/2012-25, dostupném na www.nssoud.cz).

Stejnou výhradu, a to nepodepsání pokutového bloku žalobce uplatňoval ve vztahu k přestupkům ze dne 7.9.2009 a 10.12.2009. Tvrzení žalobce, že nepodepsal pokutový blok vystavený v blokovém řízení o přestupku ze dne 7.9.2009 série JI/2006 č. 3237444 v části „A“ a pokutový blok série NJ/2007 č. J0018514 v části „A“ o přestupku v projednaném blokovém řízení dne 10.12.2009, vyhodnotil soud jako nedůvodné na základě stejné argumentace jako v případě přestupku ze dne 10.3.2010. Tím se krajský soud ztotožňuje s postupem žalovaného i správního orgánu I. stupně, kteří neshledali důvody pro to, aby prováděli další důkazy k ověření pravosti podpisu žalobce na pokutových blocích, které posoudily jako nepotřebné.

Nezpůsobilost pokutového bloku série NJ/2007 č. J0018514 v části „A“ o přestupku v projednaném blokovém řízení dne 10.12.2009, žalobce dovozoval rovněž z toho, že není opatřen otiskem úředního razítka. Krajský soud k argumentaci žalovaného k této výtce (strana 4 napadeného rozhodnutí) jen doplňuje, že otisk úředního razítka není náležitostí pokutového bloku, se kterou by zákon o přestupcích č. 200/1990 Sb. nebo zákon č. 352/2001 Sb. o užívání státních symbolů spojoval právně významné důsledky. Předmětný pokutový blok zákonné náležitosti ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích obsahuje a je způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.

Žalobce dále tvrdil, že pořízením ověřených kopií pokutových bloků se správní orgány neřídily právním názorem krajského soudu, neboť samotné kopie bloků bez dalších souvislostí nemohou být považovány za podklad způsobilý pro zápis bodů. Krajský soud z obsahu správního spisu si ověřil, že jedním z podkladů pro rozhodnutí byly správním orgánem opatřené úředně ověřené kopie předmětných pokutových bloků, které žalovaný a správní orgán I. stupně vyhodnotily jako způsobilý podklad pro zápis bodů do registru řidičů. Předmětné pokutové bloky byly správnímu orgánu předloženy příslušným orgánem policie v úředně ověřené kopii a jejich autenticita byla potvrzena úředním ověřením. Výtka vznesená žalobcem v tomto rozsahu nebyla soudem shledána důvodnou.

Žalobce dále tvrdil, že pokutový blok ze dne 7.9. 2009 vykazuje formální vadu, neboť u podpisu oprávněné osoby není uvedeno čitelně jméno, příjmení a funkce osoby, která pokutový blok vypisovala. Z obsahu předmětného pokutového bloku soud shledal, že blok tuto vadu vykazuje, nicméně tato vada nečiní pokutový blok nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a správní orgány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu nebyly oprávněny přezkoumávat správnost a zákonnost tohoto aktu orgánu veřejné moci.

Žalobce dále tvrdil, že se správní orgány vůbec nezabývaly tvrzeními žalobce, že žalobci byly naposledy v registru řidičů zaznamenány body v souvislosti s uložením pokuty v blokovém řízení dne 17. 2. 2011 a od té doby mu nebyla pravomocně uložena žádná další sankce za přestupek nebo trest za trestný čin spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení a podle ust. § 123e odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích mělo dojít k odečtení všech bodů z registru. Ve smyslu ust. § 123e zákona o provozu na pozemních komunikacích odečítání bodů nelze uplatnit, pokud řidič již dosáhl celkového počtu 12 bodů. V případě, kdy řidič již dosáhne 12 bodů, nemůže se takto získaných bodů zbavit řádným chováním, s nímž počítá ust. § 123e zákona o silničním provozu, ale pouze cestou stanovenou

v ust. § 123d odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, která upravují, jakým způsobem musí řidič při dosažení 12 bodů postupovat. Tato žalobní výtky je tím nedůvodná.

Vznesené námitky, kterými žalobce vyvracel závěr žalovaného, že jednotlivé pokutové bloky vystavené v blokovém řízení o přestupcích, kterých se žalobce dopustil dne 10.3.2010, 10.12.2009 a 7.9.2009 nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů do registrů řidičů, vyhodnotil soud současně jako námitky obecné, jejichž podstatou je pouhá negace závěrů, ke kterým ve vedeném řízení dospěly správní orgány z reálných podkladů pro rozhodnutí. Žalobce svá tvrzení o nezpůsobilosti podkladů o provedení záznamu nepodpořil žádnými vlastními objektivními důkazy, které by byly způsobilé jeho tvrzení podepřít. Krajský soud konstatuje, že žalobce v žalobě uváděl pouze námitky obecného charakteru, aniž by upřesnil, které konkrétní důkazy či podklad pro rozhodnutí chybí a takové jeho tvrzení bez uvedení dalších konkrétních skutečností je nedůvodné (obdobně Nejvyšší správní soudu v rozsudku ze dne 14.7.2015, čj. 5As 10/2015-27, dostupném na www.nssoud.cz).

Soud z výše prezentovaných důvodů neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

V. Náklady řízení

Účastníci řízení s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání souhlasili ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Úspěch ve věci samé podle názoru soudu pohlcuje dílčí neúspěch v akcesorickém řízení o žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 28. června 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková